
Shri Vishnu MahimnaH Stotram

श्रीविष्णुमहिम्नस्तोत्रम्

Document Information

Text title : viShNumahimnaH stotram 1

File name : vishhnumahimna.itx

Category : vishhnu, stotra, brahmAnanda, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : brahmAnanda

Proofread by : Ravin Bhalekar ravibhalekar at hotmail.com

Latest update : December 30, 2004

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 18, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Vishnu MahimnaH Stotram

श्रीविष्णुमहिम्नस्तोत्रम्

श्री गणेशाय नमः ।

महिम्नस्ते पारं विधिदरदृष्टीन्द्रप्रभृतयो

विदुर्नाद्यप्यज्ञश्चलमतिरडो नाथ नु कथम् ।

विजानीयामद्धा नलिननयनात्मीयवयसो

विशुद्ध्यै वक्ष्यामीषदपि तु तथापि स्वमतितः ॥ १ ॥

यदाडुर्भ्रमैके पुरुषमितरे कर्म य

परेऽपरे भुङ्क्ते चान्ये शिवमपि य धातारमपरे ।

तथा शक्तिं केचिद्रापातिमुतार्कं य

सुधियो मतीनां वै भेदात्वमसि तदशेषं मम मतिः ॥ २ ॥

शिवः पादाम्भस्ते शिरसि धृतवानादरयुतं

तथा शक्तिश्चासौ तव तनुजतेजोमयतनुः ।

दिनेशं यैवामुं तव नयनमूयुस्तु नियमास्त्वदन्यः

को ध्येयो जगति किल देवो वद विभो ॥ ३ ॥

क्वचिन्मत्स्यः कूर्मः क्वचिदपि वराडो नरदरिः

क्वचिन्मर्वा रामो दशरथसुतो नन्दतनयः ।

क्वचिद्भुङ्क्तेः कल्किर्विदरसि कुभारापलृतये

स्वतन्त्रोऽजो नित्यो विभुरपि तवाक्रीडनमिदम् ॥ ४ ॥

हृताभ्राथेनोक्तं स्तवनवरमाकर्ण्य विधिना

द्रुतं मात्स्यं धृत्वा वपुरजशशङ्भासुरमथो ।

क्षयं नीत्वा मृत्योर्निगमगणामुद्धृत्य जलधरशेषं

सङ्गुप्तं जगदपि य वेदैकशरणम् ॥ ५ ॥

निमज्जन्तं वार्धो नगवरमुपालोक्य

सडसा हितार्थं देवानां कमठवपुषाऽऽविश्य गडनम् ।

पथोराशिं पृष्ठे तमजित सलीलं धृतवतो

जगद्धातुस्तेऽभूत्किमु सुलभभाराय गिरिकः ॥ ६ ॥

डिरण्याक्षः क्षोणीमविशदसुरो नङ्गनिलयं

समादायामर्त्यैः कमलशुभुषैरम्बरगतैः ।

स्तुतेनानन्तात्मत्रयिरभवत्माति स्म

विधृता त्वया दंष्ट्रात्रेऽसावनिरभिला कन्दुक एव ॥ ७ ॥

उरिः क्वास्तीत्युक्ते दनुजपतिनाऽऽपूर्य

निभिलं जगन्नादैः स्तम्भान्नरउरिशरीरेण करजैः ।

समुत्पत्याशूरावसुरवरमादारितवतस्तवाभ्याता

भूमन्दिमु जगति नो सर्वगतता ॥ ८ ॥

विलोक्याञ्च द्वागं कपटलघुकायं सुररिपुर्निषिद्धोऽपि

प्रादादसुरगुरुणात्मीयमभिलम् ।

प्रसन्नस्तद्भक्त्या त्यजसि डिल नाद्यापि

भवनं भलेर्भक्ताधीन्यं तव विदितमेवामरपते ॥ ९ ॥

समाधावासक्तं नृपतितनयैर्वीक्ष्य पितरं उतं

आणौ रोषाद्गुरुतरमुपादाय परशुम् ।

विना क्षत्रं विष्णो क्षितितलमशेषं कृतवसोऽसङ्कलिं

भूभारोद्धरणापटुता ते न विदिता ॥ १० ॥

समाराध्योमेशं त्रिभुवनमिदं वासवमुभं वशे

यङ्के यङ्किन्नगणायदनिशं जगदिदम् ।

गतोऽसौ लङ्केशस्त्वयिरमथ ते आणविषयं

न केनासं त्वत्तः कृलमविनयस्यासुररिपो ॥ ११ ॥

क्वचिद्विष्यं शौर्यं क्वचिदपि रणे कापुरुषता

क्वचिद्गीताज्ञानं क्वचिदपि परस्त्रीविडरणम् ।

क्वचिन्मृत्स्नाशित्वं क्वचिदपि य वैकुण्ठविभवश्चरित्रं

ते नूनं शरणाद विमोहाय दुधियाम् ॥ १२ ॥

न हिंस्यादित्येद्घुवमवितथं वाक्यमभुधैरथाग्नीषोमीयं

पशुमिति तु विप्रैर्निगदितम् ।

तवैतन्नास्थानेऽसुरगणविमोहाय गदतः समृद्धिर्नीयानां

नयकरं हि द्रुभाय जगतः ॥ १३ ॥

विभागे वर्णानां निगमनियये यावन्तितले

विलुप्ते सञ्जातो द्विजवरगृहे शम्भलपुरे ।

समारुढ्याश्रं स्वं लसदसिकरो

भ्लेञ्छनिकरान्निहन्ताऽस्थुन्मत्तान्दिल कलियुगान्ते युगपते ॥ १४ ॥

गभीरे कासारे जलयरवराङ्गुष्ठयरणो रणोऽशक्तो

मज्जन्नभयद जलेऽयिन्तयदसौ ।

यदा नागेन्द्रस्त्वां सपदि पदपाशादपगतो गतः

स्वर्गं स्थानं भवति विपदां ते किमु जनः ॥ १५ ॥

सुतैः पृष्टो वेधाः प्रतिवचनदानेऽप्रभुरसावथात्मन्यात्मानं

शरणाभगमत्त्वां त्रिजगताम् ।

ततस्तेऽस्तातङ्गा ययुरथ मुदं लंसवपुषा

त्वया ते सार्वज्ञं प्रथितममरेशेऽहं किमु नो ॥ १६ ॥

समाविद्धो मातुर्वचनविशिषैराशु विपिनं तपश्चक्रे

गत्वा तव परमतोषाय परमम् ।

ध्रुवो लेभे दिव्यं पदमयलमल्येऽपि वयसि

किमस्त्यस्मिँल्लोके त्वयि वरद तुष्टे दुरधिगम् ॥ १७ ॥

वृकाद्भीतस्तूर्णं स्वजनभयमित्त्वां

पशुपतिर्भ्रमँल्लोकाःसर्वान् शरणाभुपयातोऽथ दनुजः ।

स्वयं भस्मीभूतस्तव वचनभङ्गोद्गतमती

रमेशाऽहो माया तव दुरनुमेयाऽभिलजनैः । १८ ॥

लृतं दैत्यैर्द्विष्ट्वाऽनृतघटमज्ज्यैस्तु नयतः कटाक्षैः

संमोहं युवतितरवेषेण दितिजान् ।

समग्रं पीयूषं सुभग सुरपूगाय ददतः समस्यापि

प्रायस्तव ऋणं हि भृत्येष्वभिरतिः ॥ १९ ॥

समाङ्गुष्टा दृष्टैर्दुपदतनयाऽलब्धशरणा सभायां

सर्वात्मस्तव शरणामुख्यैरुपगता ।

समक्षं सर्वेषामभवदचिरं थीरनिययः स्मृतेस्ते

साङ्गल्यं नयनविषयं नो किमु सताम् ॥ २० ॥

वदन्त्येके स्थानं तव वरद वैकुण्ठमपरे

गवां लोकं लोकं कृष्णिनिलयपातालमितरे ।

तथान्ये क्षीरोदं वृद्धयनलिनं यापि तु सतां न मन्ये
तत्स्थानं त्वडमिड य यत्रासि न विभो ॥ २१ ॥

शिवोऽहं रुद्राणामहमभरराजो द्विविषदां मुनीनां
व्यासोऽहं सुरवर समुद्रोऽस्मि सरसाम् ।
कुभेरो यक्षाणामिति तव वयो मन्मत्तये न
जाने तज्जातं जगति ननु यत्रासि भगवन् ॥ २२ ॥

शिरो नाको नेत्रे शशिदिनकरावम्भरमुरो दिशः
श्रोते वाणी निगमनिकरस्ते कटिरिला ।
अकूपारो अस्तिश्चरणमपि पातालमिति
वै स्वरूपं तेऽज्ञात्वा नृतनुमवजानन्ति कुधियः ॥ २३ ॥

शरीरं वैकुण्ठं वृद्धयनलिनं वाससदनं मनोवृत्तिस्ताक्षर्यो
मतिरियमथो सागरसुता ।
विडारस्तेऽवस्थात्रितयमसवः पार्षदगणो न पश्यत्यज्ञा
त्वामिड अडिरडो याति जनता ॥ २४ ॥

सुधोरं कान्तारं विशति य तडागं सुगहनं
तथोत्तुङ्गं शङ्कुं सपदि य समारोडति गिरेः ।
प्रसूनार्थं येतोम्बुजमलमेकं त्वयि विभो
समर्थाज्ञस्तूर्णं वत न य सुभं विन्दति जनः ॥ २५ ॥

कृतैकान्तावासा विगतनिषिलाशाः शमपरा
जितश्चासोऽर्थासास्त्रुटितभवपाशाः सुयमिनः ।
परं ज्योतिः पश्यन्त्यनघ यद्वि पश्यन्तु मम तु
श्रियाश्विष्टं भूयान्नयनविषयं ते डिल वपुः ॥ २६ ॥

कदा गङ्गोत्तुङ्गामलतरतरङ्गाश्छपुलिने
वसन्नाशापाशादभिलभलदाशाद् अपगतः ।
अये लक्ष्मीकान्ताम्बुजनयन तातामरपते
प्रसीदित्याजल्पन्नमरवर नेष्यामि समयम् ॥ २७ ॥

कदा शङ्कुः सहीते मुनिगणपरीते छिमनगे द्रुमावीते
शीते सुरमधुरगीते प्रतिवसन् ।
क्वचिद्द्व्यानासक्तो विषयसुविरक्तो भवडरं
स्मरँस्ते पादाब्जं जनिडर समेष्यामि विलयम् ॥ २८ ॥

सुधापानं ज्ञानं न य विपुलदानं न निगमो

न यागो नो योगो न य निभिलभोगोपरमणाम् ।

जपो नो नो तीर्थं प्रतमिड न योत्रं त्वधि

तपो विना भक्तिं तेऽलं भवभयविनाशाय मधुडन् ॥ २९ ॥

नमः सर्वेष्टाय श्रुतिशिभरदृष्टाय य नमो

नमोऽसंश्लिष्टाय त्रिभुवननिविष्टाय य नमः ।

नमोविस्पष्टाय प्रणवपरिभृष्टाय य नमो

नमस्ते सर्वात्मन्युनरपि पुनस्ते मम नमः ॥ ३० ॥

कण्ठाकृच्छिद्रष्टेर्गणननिपुणस्तूर्णमवनेस्तथा-

शेषान्पांसूनमित कलयेष्यापि तु जनः ।

नभः पिण्डीकुर्थादशिरमपि येष्यर्मवद्विदं

तथापीशासौ ते कलयितुमलं नाभिलगुणान् ॥ ३१ ॥

क्व माडात्त्र्यं सीमोज्जितमविषयं वेदवयसां विभो

ते मे येतः क्व य विविधतापाडतमिदम् ।

मयेदं यत्किञ्चिद्गदितमथ आत्येन तु गुरो

गुडाणैतश्छुद्धार्पितमिड न डेयं डि मडताम् ॥ ३२ ॥

धृति उरिस्तवनं सुमनोडरं परमडंसजनेन समीरितम् ।

सुगमसुन्दरसारपदास्पदं तद्विदमस्तु डरेरनिशं मुद्रे ॥ ३३ ॥

गदारथाङ्गाभ्युज्जकम्बुधारिणो रमासमाश्लिष्टतनोस्तनोतु नः ।

भिलेशयाधीशशरीरशायिनः शिवं स्तवोऽस्रमयं परं डरेः ॥ ३४ ॥

पडेद्विमं यस्तु नरः परं स्तवं समाडितोघौघघनप्रभञ्जनम् ।

स विन्दतेऽत्राभिलभोगसम्पदो मडीयते विष्णुपदे ततो ध्रुवम् ॥ ३५ ॥

धृति श्रीमत्परमडंसस्वामिभ्रडमानन्दविरचितं

श्रीविष्णुमहिम्नः स्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Ravin Bhalekar ravibhalekarhotmail.com

——
Shri Vishnu MahimnaH Stotram

pdf was typeset on February 18, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

